So What ? Milesa Davisa

Stary dowcip, ale z tych, które warto posłuchać ponownie: *„Zaciekły wielbiciel jazzu umarł i idzie do nieba, gdzie Św. Piotr prowadzi go do klubu, a tam w jednym zespole są Louis Armstrong, Billie Holiday, Duke Ellington i Lester Young. Obok w rogu stoi wytwornie ubrany pan trzymający trąbkę, odwrócony tyłem do publiczności. „Kto to” ? - pyta fan. „Och” – Św. Piotr na to – „To Pan Bóg. Udaje Milesa Davisa”.*

So What

Kind of Blue jest albumem jazzowym, który wykroczył poza jazz i został jednym z garstki tych nagrań, które całkowicie zmieniają wszystko. Miles Davis osiągnął to więcej niż raz w swojej karierze będąc świadectwem, nawet dla najbardziej przypadkowego obserwatora jazzu, że był on jednym z mistyków, z wizjonerów.

Miles Davis, obraz Michaela Symondsa

Ashley Kahn dał temu niedwuznaczny wyraz w znakomitej książce 'Kind of Blue: The Making of the Miles Davis Masterpiece', *“Kopie tego albumu są przekazywane przyjaciołom i dawane kochankom, Ten album sprzedano w milionach egzemplarzy na całym świecie, stając się najlepiej sprzedawanym nagraniem z katalogu Milesa Davisa i bestsellerem klasycznego jazzu w ogóle (…) Co istotne, duża liczba płyt została kupiona w ciągu ostatnich pięciu lat i niewątpliwie nie przez tych, którzy chcieli wymienić swoje zdarte winyle: Kind of Blue rzuca urok na młode audytorium przyzwyczajone do głośnego i szybkiego rocka czy rapu.”*

Kind of Blue, okładka albumu

Clint Eastwood słucha tej płyty z zadowoleniem jako agent Secret Service w Line of Fire. Płyta służy również w Zen dla osiągania spokoju, być może w części z powodu mitologii a w części z opisu albumu napisanego przez pianistę Billa Evansa.

Miles Davis [illegible] **Jimmy Cobb** [illegible] **Johna Coltrane**, [illegible] **Juliana**

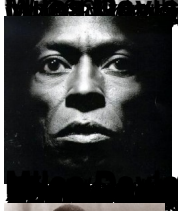

Miles Davis